

אגרת שבת

אגרת ששלה השבת להרב ר' אברהם אבן עזרא ז"ל להוכיח כי תחלת השבת הוא בערב יום שלשני ואז היה האבן עזרא בעיר לאנדאן מדינת בריטאניא ע"י שבט יהודה גזירה י"ח:

מאלד ואתן ידו ואלוהי הספרים הולד אל
 אור הלבנה והנה כתוב שם פירוש ויהי ערב
 ויהי בקר והוא אומר כאשר הו' בקר יום
 שני עלה יום א' שלם כי הלילה הולך אחר היום
 רביעית בעשרת הדברים: וכמעט קרעתי
 ברית עולם לכל דורות ודורים: כגדי וגם קרעתי
 וכן כתוב בראשית כל ספרים: זה הפירוש כי
 למען אהיה מופת להורים: אמרתי טוב להלל
 ומרנוע לעם שוכני קברים: שבת אחת
 וששים בי זקנים עם נערים: ולא יחללו ישראל
 ובי לא יספרו על מות ישרים: שנתות הרבה אם
 והנרים אשר הם בשערים: יראו זה הפירוש
 בסוסים וחמורים ושוורים: הרע גם נהי' כללו
 וגם יבדיל' חשובים כנזירים: לעג וקלס בעיני
 ביומו נפתחו מאה שערים: הגויס ואתאפק
 ונכון מצוא הפץ ודבר דבר: בעבור כבוד שבת
 למען שמרתי מאד מימי נעורים: ואדור נדר אם אתן
 אשר הובא אליך הספרים: שנת לעיני אחר
 ואיך תחשה ו'לא תדור נדרים: זאת יום הקדוש
 ותשפחה אל' כל עברים: עד שאתנו אגרת
 ארוכה לבאר את ראשית יום התורה ולהסיר פחמוקק
 כי כל ישראל הפרושים גם הלדיקים עמהם יודעים
 כי לא נכתבה פרשת בראשית מעשה השי"ת בכל
 יום רק בעבור שידעו שומרי התורה איך ישמרו
 השבת כאשר שבת השי"ת לספור ימי בראשית
 והנה אם יהיה סוף הששי עד בקר יום השביעי
 הו' לנו לספור הלילה הבא הנה זה הפירוש
 מתעתע כל ישראל במזרה וצמערב גם הקרובים
 גם הרחוקים גם החיים גם המתים והמאמין
 בפירוש זה השי"ת ינקם נקמת השבת ממנו והקורא
 אותו בקול גדול תדבק לשונו להכו גם הסופר
 הכותב אותו בפירושי התורה ידו יבש תיבש
 ועין ימונו כהה תכהה ולכל בני ישראל
 יהיה אור:

בשנת ארבעה אלפים ותשע מאות ותשע עשרה
 בחגי ליל שבת בארבעה עשר להודש טבת ואני
 אברהם הספרדי הנקרא אבן עזרא הייתי בעיר
 אהת מערי האי הנקרא קלה הארנון שהוא גבול
 סביעי מנגולות אני שבת עשרת דת יקרים
 ארנון נושבת ואני ובין השם ובין בניו אני אות
 הייתי יאן ושנתי ובי כל מעשיו כל' אלהים
 ערבה עלי ואראה ו'א ירד או טן
 כהלום והנה עומד אני עונג להיום על הארמה
 לנגדי כמראה גבר אני חדות זכרים גם נקבות
 ובידו "אגרת" ו'א יתאבלו בו אבלים
 התומה ויען ויאמר השקט ימצאו עבד ואמה
 אלי קה זאת יניחו כל בהמותיהם ביד איש
 האגרת שלחה וכל משכיל' ביינו הוא יקדש
 אליך השבת ואקוד בכך יום ימצאו שערי תבונה
 ואשתחוו לה' מכובד מעשות דרך
 ואברך ה' אשר ושמרתך מכל אשם
 כדני זה הכבוד בזקנותך שגנה נמצא בכך
 ואתפסנה בשתי ושם כתוב להל' יום שביעי
 ידים וידי נטפו לחבר אגרת דרך האמונה
 מור ואקראנה ותהי כפי כדכש למתוק אך בקראי
 הטורים הם לבי בקרבי וכמעט ילאה נפשי ואשאל
 העומד לנגדי מה פשעי ומה חטאתי כי מיוס
 שידעתי את השם הנכבד והנורא אשר בראני ולמדתי
 מלותיו לעולם אהבתי את השבת וכערס בואה
 הייתי ו'לא לקראתה בכל לבי גם בלאתה הייתי
 משלה אותה בשמחה ובשירים ומי בכל עבדיה
 נאמן כמוני ומדוע שלחה אלי זאת האגרת:
 ויען ויאמר אלי ליר השבת הוגד הוגד
 לה אשר הביאו תלמידך אל ביתך אתמול ספרים
 ופרושים על התורה ושם כתוב לחלל את השבת
 ואתה תאזור בעבור כבוד השבת להלחם במלחמת
 התורה עם אויבי השבת ולא תשא פני איש
 ואיקץ ותתפעס רוחי עלי וגפשי ככהלה מאל